

Som de ere affattebe her, tør man vel antage, at de Betænkneligheder, der dels kom frem ved 1ste Behandling og dels senere ere blevne stærkt behandlede i Udvalget, kunne anses for i det væsentligste at være blevne hørvede, saa at man godt kan blive staaende herved. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale disse Endringsforslag Nr. 24 og 25. — Forslaget Nr. 26 slutter sig derimod til Forslaget under Nr. 20 til § 16, idet, hvis dette Forslag under Nr. 20 vedtages, bør Forslaget under Nr. 26 ogsaa vedtages; forstafes derimod det førstnævnte, saa bortfalder dermed det sidste. — Jeg skal foreløbig indskrænke mig til disse Bemærkninger og paany anbefale, at de Endringsforslag, der ere stillede af hele Udvalget, maa finde Tilslutning i det højstærede Ting.

Martensen: Naar jeg i Forbindelse med to andre Medlemmer af Udvalget har været med til at stille Forslag om, at der ikke skulde kræves dansk Indfødsret for at faa Bevis som Skipper, Styrmand eller Maskinist, saa have vi selvfølgelig ikke dermed ment, at der tilføjes den danske Sømandsstand nogen Skade. Tværtimod, saaledes som jeg og mine Medforslagsstillerere se paa Tingene, saa tro vi, at man ved at undlade at stille denne Fordring fremmer den danske Skibsart. Jeg nærer ikke den ringeste Tro paa, at danske Skibsredere skulde foretrække fremmede Søfolk til Førere eller Styrmand, naar der ikke var særlige Grunde dertil, men de Herrer ville jo vide, at den danske Søfart for Tiden paa fremmede Verdensdele er ganske overordentlig indskrænket, det er lun ganske saa Skibe, vi have i den Fart. Og hvis vi skulde haabe, som vi maa ønske, at komme videre, saa at det danske Skibsrederi bliver, hvad det burde være, vil det efter min Mening være en temmelig betydelig Hæmsko, at der i dette kosmopolitiske Forhold gøres saadanne Indskrænkninger, som at Redere, der ville sætte Skibe i Gang paa fremmede Verdensdele, f. Eks. Australien eller Sydamerika, skulle være tvungne til kun at tage danske Folk til Førere eller Styrmand, ganske uanset, om de egne sig dertil eller ikke, at de ikke maa bruge fremmede Folk dertil, ikke engang ganske midlertidig, indtil der er uddannet tilstrækkelige danske Folk til denne Tjeneste. Jeg tror ikke, at man gør den danske Sømandsstand nogen Tjeneste ved denne indskrænkende Bestemmelse, og jeg for mit Vedkommende tror aldeles ikke paa, at danske Redere skulle foretrække fremmede Søfolk, naar der ikke er jærlig Grund dertil. Naar man henviser

til, at Ministeriet har Dispensationsret i de enkelte Tilfælde, hvor det er ønskeligt at give en fremmed Mand Lov til at fare, vil jeg sige, at dette kan ikke hjælpe i mange Forhold, hvor et Skib f. Eks. ligger i Udlandet eller er under Forbisejling paa Kjøbenhavns Fæd, thi saa er der ikke Tid til at henvende sig til Indrengsministeren om Dispensation, naar vedkommende ønsker en Mand til en bestemt Fart paa en Tid, hvor der ikke er nogen kvalificeret dansk Mand til Stede. Naar man tager Hensyn til, at de store søfarende Nationer ikke stille saadanne Krav, men med aabne Arme modtage danske Søfolk i deres Tjeneste, baade England, Tyskland og andre søfarende Nationer, forekommer det mig riatiatof at være loblig smaat, at et lille Folk paa et Par Millioner vil stille et saadant Krav, at ingen kan bruges paa vore Skibe, lige meget hvor Skibet er i Verden, uden han har dansk Indfødsret. Vi kræve, han skal have dansk Eksamen, de Kundskaber, der her fordrer, for at han kan beklæde Førerstillingen paa et Skib, men dertil tror jeg riatiatof, at man af Hensyn til den danske Skibsart og det danske Skibsrederi bør indskrænke sig. Jeg tror ikke, at man skader vor Søfart derved, men tværtimod at man gauner den — Endvidere har jeg i Forening med et Par andre Medlemmer stillet en Endring til § 16. Efter § 16 skulde disse forskellige Næringsbeviser for Søfolk, Skippere, Styrmand, Maskinister herefter udstedes af Navigationsdirektøren i Kjøbenhavn eller af et Kontor, hvor Navigationsdirektøren er Chef, og dertil skal erlægges en Betaling, der er fastsat i Paragraffen. Nu er det saaledes, at disse Næringsbeviser udstedes af de stedlige Myndigheder — Magistraten eller Politimesteren — og jeg har aldrig hørt, at der var nogen Vansteliighed forbunden dermed, men derimod tror jeg, at der vil blive adskillige Vansteliigheder forbundne med den foreslaaede Ordning. Det er nemlig saaledes, at naar en Sømand har taget sin Eksamen og for øvrigt har opfyldt de øvrige Betingelser, navnlig med Hensyn til Farten, træffer det sig ofte, at han kan faa en Hyre i en højere Egenstaa, en Matros som Styrmand, en Styrmand som Skipper. Tilbudet sker meget ofte pr. Telegraf; Skibet ligger et eller andet Sted, der er let Employet ledigt, man veed, at han opfylder Betingelserne, og man telegraferer saa til ham: den og den Hyre kan du faa, naar du kan møde straks. Naar han saa kommer til sit Hjemsted eller til en anden Provinsby, saa gaar han med sit Eksamensbevis og sin Søfartsbog op paa vedkommende Kontor, og det faar han